

ושעיר עזים אחד לחטאת ליהודה על-עלת
התמיד יעשה ונסכו:

רבון העולמים. אתה צויתנו להקריב קרבן התמיד במועדו.
ולחיות פהגים בעבודתם וליום בדוכנם. וישראל במעמדם.
יעתה בעונותינו הרב בית המקדש ובטל התמיד ואין לנו לא כהן
בעבודתו. ולא לוי בדוכנו ולא ישראל במעמדו. ואתה אמרת
ונשלמה פרים שפתינו: לכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי
אבותינו שיהיה שיה שפתינו חשוב ומקבל ומרוצה לפניך
כאילו הקרבנו קרבן התמיד במועדו: ועמדנו על מעמדו. כמה
שנאמר ונשלמה פרים שפתינו. ונאמר ושחט אתו על ירך
המזבח צפנה לפני יי: וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על
המזבח סביב: ונאמר זאת התורה לעולה. למנחה. ולחטאת.
ולאשם. ולמלואים. ולזבח השלמים:

ואחכע ועטן דיו ברייתא פתן פסום הקטורת גליך נחך פרשת התמיד,
חונד אחכע נחך בעענדיגונ דעס גחלען געבעטעס:

אתה הוא יי אלהינו שהקטירו אבותינו לפניך את
קטרת הסמים בזמן שבית המקדש קים. באשר
צוית אותם על ידי משה נביאך בכתוב בתורתך:
סמות 3 נ"ד ויאמר יהודה אל-משה קח-לך סמים
גטף וישחלת וחלבנה סמים ולבנה זכה
בד בבד יהיה: ועשית אתה קטרת רקח
מעשה רוקח ממלח שהור קדש: ושחקת
ממנה הדק ונתתה ממנה לפני העדרת
באהל מועד אשר אועד לך שמה קדש
קדשים תהיה לכם: ונאמר והקטיר עליו
אהרן קטרת סמים בבקר בבקר בהיטיבו
את-הגרות יקטירנה: ובהעלת אהרן את-

תהום כלבוש כסיתו על הרים יעמדו מים:
מן נערתה ינוסין מן הול רעמה יחפזין: יעלו
הרים ירדו בקעות אל מקום זה יסדת להם:
גבול שמה כל יעברון כל ישבון לכסות
הארץ: המשלח מעינים בנחלים בין הרים
יהלכון: ישקו כל חיתו שדי ישברו פראים
צמאם: עליהם עוף השמים ישכן מבין
עפאים יתנו קול: משקה הרים מעליותיו
מפרי מעשיה תשבע הארץ: מצמיח חציר
לבהמה ועשב לעבודת האדם להוציא
לחם מן הארץ: ויין ישמח לבב אנוש
להצהיל פנים משמן ולחם לבב אנוש
יסעד: ישבעו עצי יי ארזי לבנון אשר נטע:
אשר שם צפרים יקננו חסידה ברושים
ביתה: הרים הגבוהים ליעלים סלעים
מחסה לשפנים: עשה ירח למועדים שמש
ידע מבואו: תשת חשך ויהי לילה בו
תרמש כל חיתו יער: הכפירים שאגים
לשרף ולבקש מאל אכלם: תזרח השמש
יאספון ואל מעונתם ירבצון: יצא אדם
לפעלו ולעבדתו עדי ערב: מה רבו מעשיה
יי כלם בחכמה עשית מלאח הארץ קנינה:
זה הים גדול ורחב ידים שם רמש ואין